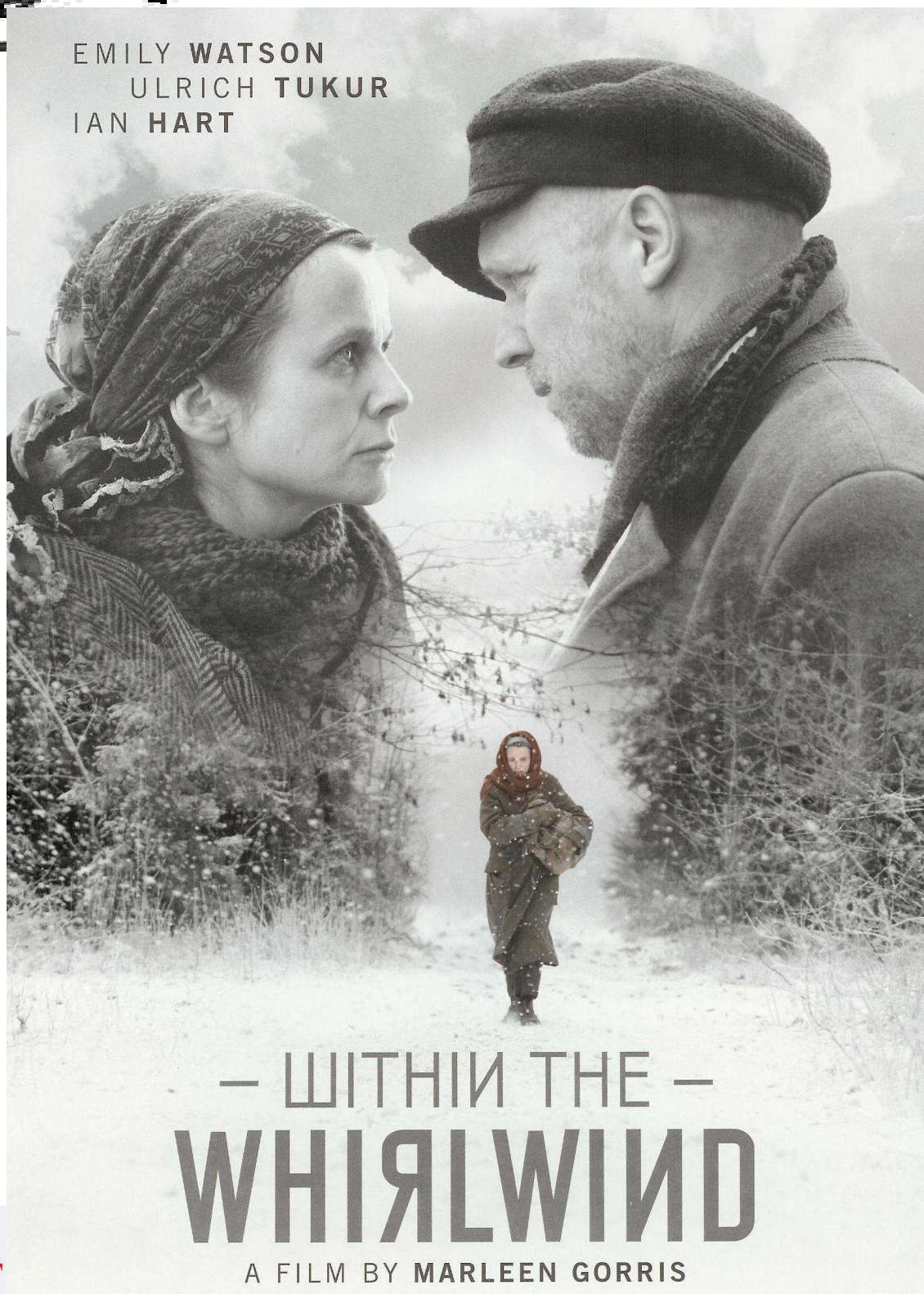

Film „Wichry Kołymy” - informacja prasowa

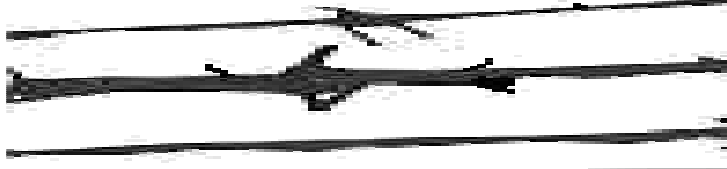
EMILY WATSON
ULRICH TUKUR
IAN HART

Spis treści

▪ Kołyma	str. 3
▪ Krótko o filmie	str. 4
▪ Reżyserka o filmie	str. 5
▪ Główne informacje	str. 7
▪ Obsada	str. 8
▪ Streszczenie	str. 10
▪ O reżyserce	str. 13
▪ Marleen Gorris – wybrana filmografia	str. 14
▪ Opowieść o kobiecie	str. 15
▪ Yeti Films	str. 16
▪ Yeti Films - filmografia	str. 18
▪ Polski wkład w film	str. 19
▪ Dane kontaktowe	str. 20

Kołyma

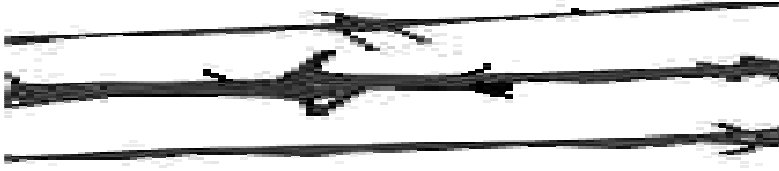
- Nieformalne określenie największej grupy obozów pracy przymusowej na północnym wschodzie ZSRR. Nazwa przyjęta od położenia tego terenu w dorzeczu rzeki Kołymy. Przez Rosjan ten obszar zwany jest Kontynentem, przez więźniów Przeklętą Wyspą.
- Obozy wchodziły w skład Siewwostłagu, utworzonego w 1932 r. w wyniku odkrycia na bezludnych, niezagospodarowanych obszarach bogatych zasobów naturalnych: węgla, platyny, złota, uranu, rudy cyny i ołowiu, molibdenu, ropy naftowej. W 1931 r. Edward Berzin na rozkaz Stalina zaczął organizować przedsiębiorstwo górnicze podległe NKWD. W lutym następnego roku przybyli pierwsi więźniowie. Tak narodził się okryty złą sławą archipelag kilkuset łagrów, w których w niecałe 10 lat kosztem niehumanitarnego wysiłku wydobywano jedną trzecią światowej produkcji złota. W ciągu dwóch dziesięcioleci przewinęło się tam kilka milionów politycznych "wrogów narodu", duchownych, "kułaków", przedstawicieli inteligencji, więźniów z zajętych terenów Europy Wschodniej, rosyjskich jeńców wojennych oraz pospolicich kryminalistów.
- Więźniowie kryminalni nie pracowali, ich normę wydobywania musieli wykonać więźniowie polityczni. Żyjący w najokrutniejszych, niehumanitarnych warunkach więźniowie byli dziesiątkowani z powodu głodowych racji żywnościowych, strasznych mrozów, chorób, wycieńczenia katorżniczą pracą, a także z powodu bezprawia i samowoli strażników czy z poczucia najgłębszej krzywdy i braku nadziei na odzyskanie wolności. Nie było szansy na ucieczkę przez lodową pustynię, czy rozmarzające latem bagna.
- Wraz ze śmiercią Stalina rozpoczęła się stopniowa likwidacja obozów. Ostatecznie zamknięto je w 1957 r. Liczba ofiar śmiertelnych w okresie działania obozów na Kołymie jest szacowana na 2 mln osób.

Krótko o filmie

„Wichry Kołymy” to epicka opowieść o ludzkich losach w czasach totalitarnego terroru – stalinowskich czystek lat 30-ych XX wieku.

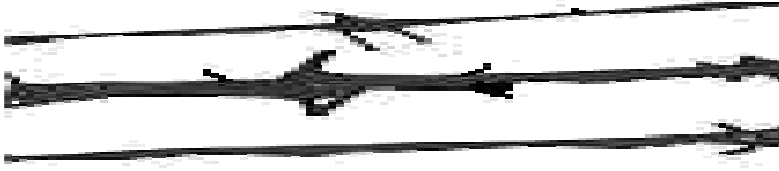
- Scenariusz powstał na podstawie bestsellerowej biografii najgłośniejszej rosyjskiej dysydentki, **Eugenii Ginzburg**.
- Wykładająca literaturę na uniwersytecie w Kazaniu Eugenia zostaje na podstawie fałszywego oskarżenia uwięziona i po miesiącach tortur skazana na 10 lat zsyłki.
- W lodowym piekle łagrów spędza łącznie 18 lat. Przebywając w nieludzkich warunkach Kołymy odnajduje w sobie wielką siłę pozwalającą przetrwać najgorsze.
- W obozie poznaje doktora Antona Waltera, który jak się okaże, będzie miłością jej życia.
- Polskim producentem obrazu jest Yeti Films, producent m.in. „Nightwatching” Petera Greenaway. Film powstał we współpracy z Tatfilm - koproducentem oskarowego „Ostatniego króla Szkocji”
- W roli głównej – **Emily Watson**, znana z „Przełamując fale” Larsa Von Triera, nominowana do Oskara i Złotego Globu.
- W rolę Anton Waltera wciela się **Ulrich Tukur**. Wcześniejsze role to m.in.: „Życie na podsłuchu” i „Solaris”.
- W filmie występuje też **Ian Hart**, znany z roli Profesora Quirrella w filmie „Harry Potter i Kamień Filozoficzny” i Johna Lennona w „Backbeat”, oraz **Agata Buzek, Maria Seweryn, Zbigniew Zamachowski i Krzysztof Globisz**.
- Reżyserką filmu jest Holenderka **Marleen Gorris**, zdobywczyni Oskara za najlepszy film zagraniczny - „Antonia’s line” (1996).

Reżyserka o filmie (1/2)

- Jako osoba wywodząca się z powojennego pokolenia Europy Zachodniej, dorastałam w czasach istnienia Żelaznej Kurtyny oraz niekwestionowanej aprobaty dla podzielonej Europy. Przepaść pomiędzy zachodnimi i wschodnimi systemami politycznymi była faktem oczywistym i nikt nie wątpił w to, że kiedyś będzie inaczej.
- W latach siedemdziesiątych studiowałam w Amsterdamie, który w tamtych czasach był miastem bardzo lewicowym, a wielu studentów popierało marksistowskie oraz komunistyczne poglądy. Między innymi czytałam książki autorstwa Solżenicyna, opowiadające o Archipelagu Gułag oraz zapoznałam się z doświadczeniami oraz cierpieniem niezliczonych ofiar utopijnego idealizmu oraz megalomanii Stalina. Dużo później przeczytałam także świetny dokument Anne Applebaum zatytułowany „Gułag”, w którym to książka Eugenii Ginzburg „INTO AND WITHIN THE WHIRLWIND” jest wielokrotnie cytowana.
- W latach osiemdziesiątych zaczęłam robić filmy. We wszystkich filmach, które do tej pory wyreżyserowałam głównym elementem jest „la condition féminine”. Lubię opowiadać moim widzom historie silnych kobiet: co je porusza, kształtuje oraz jakie są ich dalsze losy. A także pokazywać jak walczą, o co walczą, jak żyją oraz jak udaje im się przeżyć. „Wichry Kołomy” to opowieść o takiej właśnie kobiecie.
- Evgenia Ginzburg nie jest wytworem wyobraźni mojej czy kogoś innego; ona naprawdę żyła. Po przeczytaniu jej niesamowitych historii, wiedziałam, że chcę zrobić o niej film. Jej opowieść ma wszystko, co jest niezbędne do stworzenia wspaniałego filmu. W jej osobie mamy niezwykle wyjątkową główną postać, która jest piękna, inteligentna, wrażliwa, ale i nieco arogancka i nie bez wad. Ma swoje silne przekonania, a co najważniejsze, jest w niesamowity sposób pełna życia.
- Występują także inne ważne czynniki tworzące dobry film: poruszająca historia miłosna z Antonem; godna podziwu więź łącząca matkę z jej jedynym ocalałym synem o imieniu Vasya; nieoceniona przyjaźń z Julią, jedną z jej współwięźniarek. To wszystko oraz świadomość absurdu ludzkich zachowań i miłość do wielkiej poezji rosyjskiej, którą wcześniej wykładała na uniwersytecie, pozwala Eugenii pokonać ciężkie chwile.

Reżyserka o filmie (2/2)

- Związek tematyki tego filmu z obecnymi czasami jest jasny. W zwariowanym świecie, w którym teraz żyjemy, gdzie terroryzm i korupcja idą w parze z chciwością i egoizmem, życie jednej osoby, która postanowiła być inną, warte jest stworzenia filmu. O ile mi wiadomo, historia rosyjskich obozów pracy nigdy nie została zekranizowana, przynajmniej nie w formie fabularnej. Zamierzam przedstawić postacie, krajobraz oraz surowość obozów, absurdalność władzy, która poszła w złym kierunku a jednocześnie piękno życia widziane oczyma bohaterki. To, co mnie poruszyło, poruszy także szeroką widownię, jestem tego pewna.
- Film ten nie ma na celu osądzania systemu politycznego. Poprzez niego chcę pokazać historię widzianą oczyma Eugenii na tle wyjątkowo fotogenicznego krajobrazu obozów pracy. Pragnę opowiedzieć o miłości i uwielbieniu Eugenii do innych mieszkańców obozu oraz o jej walce o przetrwanie, aby opowiedzieć o sile większej od niej samej. Dla mnie jako filmowca opowiedzenie takiej historii o takiej kobiecie jest bardzo ważne.
- Uważam, że mam niesłychane szczęście mogąc pracować nad rolą Eugenii Ginzburg z tak wspaniałą aktorką, jaką jest Emily Watson. Pracowałam z nią wcześniej przy okazji kręcenia mojego innego filmu pod tytułem „THE LUZHIN DEFENCE” („Obrona Łużyna”). W filmie tym, grała ona obiekt uczuć głównego bohatera o imieniu Luzhin. Zdołaliśmy z Emily wnieść do tej roli o wiele więcej; jej postać stała się niezależną, pełną siły kobietą, która walczyła o ukochanego oraz której życie nie skończyło się wraz z jego śmiercią. Jestem przekonana, że Emily Watson będzie w stanie zrozumieć oraz ukazać wszystkie aspekty złożonego charakteru naszej bohaterki Eugenii Ginzburg.

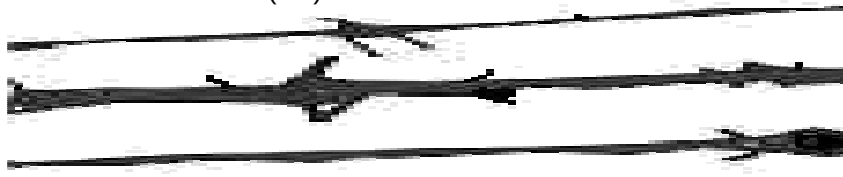
Marleen Gorris

Lipiec 2007

Główne informacje

- Tytuł filmu: Wichry Kołymy
- Koproducenci: Piotr Mularuk, Adam Mularuk i Magdalena Napieracz (Yeti Films, Polska), Christine Rupert (Tatfilm, Niemcy), Hubert Toint (Saga Film, Belgia), Vincent Macheras (Lorival, Francja)
- Gatunek filmu: Dramat
- Format: 35 mm, kolor, Dolby SRD
- Metraż: 106 min.
- Reżyseria: Marleen Gorris
- Scenariusz: Nancy Larson, Marleen Gorris i Wojciech Gajewicz
- Zdjęcia: Arkadiusz Tomiak
- Scenografia: Ewa Skoczowska
- Kostiumy: Jagna Janicka i Katarzyna Lewińska
- Muzyka: Włodek Pawlik
- Montaż: Ewin Ryckaert
- W roli głównej: Emily Watson
- Wersja językowa: angielska
- Ilość dni zdjęciowych: 45 (w tym w Polsce 30)
- Dystrybucja w Polsce: Big Ant
- Polska premiera: października 2010

Obsada (1/3)

- Eugenia Ginzburg

Emily Watson

- Beylin

Ian Hart

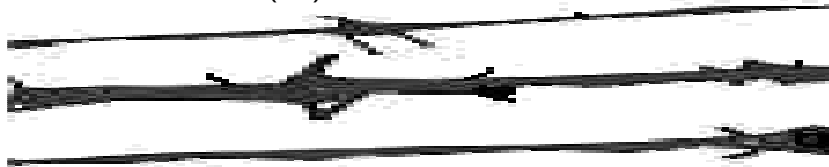
- Anton Walter
- Paweł (mąż Eugenii)
- Sidorow
- Profesor Jelwow

Ulrich Tukur

Benjamin Sadler
Jimmy Yuill
Pearse Quigley

Obsada (2/3)

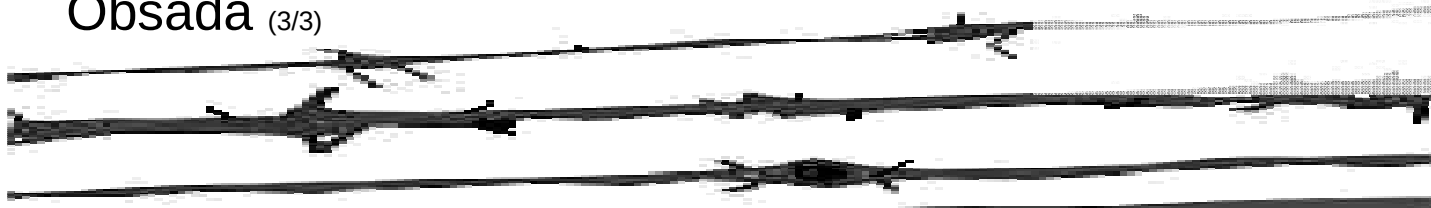

- Lena
- Naczelniczka Zimmerman
- Strażnik Nabob
- Tymoszhkin
- Lena
- Naczelniczka Zimmerman
- Strażnik Nabob
- Tymoszhkin
- Strażnik Piotr
- Strażnik Jegor
- Kobieta na dacz
- Vera
- Strażniczka obozowa
- Recepcjonistka
- Olga
- Tanya
- Maria
- Strażnik Piotr
- Strażnik Jegor
- Kobieta na dacz
- Vera
- Strażniczka obozowa

Agata Buzek

Maria Seweryn
 Zbigniew Zamachowski
 Krzysztof Globisz
 Agata Buzek
 Maria Seweryn
 Zbigniew Zamachowski
 Krzysztof Globisz
 Łukasz Garlicki
 Lech Dyblik
 Hanna Bieniusiewicz
 Agnieszka Sienkiewicz
 Grażyna Zielińska
 Magda Czerwińska
 Beata Fudalej
 Maria Mamona
 Bogusław Schubert
 Łukasz Garlicki
 Lech Dyblik
 Hanna Bieniusiewicz
 Agnieszka Sienkiewicz
 Grażyna Zielińska

Obsada (3/3)

▪ Recepcjonistka	Magda Czerwińska
▪ Olga	Beata Fudalej
▪ Tanya	Maria Mamona
▪ Maria	Bogusław Schubert
▪ Kryminalistka	Magda Gnatowska
▪ Kryminalistka	Barbara Kuszaj
▪ Kobieta w pociągu	Agnieszka Mandat
▪ Chłopka	Jolanta Juskiewicz
▪ Chłopka	Barbara Baryżewska
▪ Pielęgniarka Marysia	Joanna Kasperska
▪ Walja, żona Tymoszki	Katarzyna Bargielowska
▪ Sędzia	Zbigniew Konopka
▪ Sędzia	Błażej Wójcik
▪ Mazincew	Ksawery Szlienier
▪ Gość w hotelu	Robert Mazurkiewicz
▪ Demian	Norbert Rakowski
▪ Kriwicki	Aleksander Trąbczyński
▪ Człowiek Kriwickiego	Krzysztof Ogłóza
▪ Konwojent	Piotr Rekawik
▪ Kierowca	Piotr Grabowski
▪ Strażnik w pociągu	Remik Jankowski
▪ Dikowicki	Radek Krzyżowski

Streszczenie (1/3)

Jest rok 1937. Eugenia Ginzburg, ideowa komunistka, wykłada literaturę rosyjską na uniwersytecie w Kazaniu. Jej mąż jest członkiem lokalnego komitetu KPZR. Rodzina wie, że dostatecznie żyje, jakiej partii zapewnia ważnym aparaczykom.

Eugenia jest osobą niezwykle prawą, która potrafi zachować nutę indywidualizmu i pozostać wierna wyznawanym wartościom. A świat wokół szaleje. W atmosferze strachu i paranoicznych podejrzeń żony denuncjują mężów, mężowie - żony. Eugenia długo zdaje się nie zauważać coraz bardziej zaciskającej się na jej życiu pętli.

Od roku 1934 w Rosji trwa wielka czystka. Zabójstwo Kirowa daje Stalinowi pretekst do likwidacji wszystkich przeciwników – również tych wyimaginowanych. Mnożą się aresztowania. Jedną z ofiar jest przyjaciel Eugenii: Elwow, tak jak ona - profesor literatury. Kiedy Eugenia odmawia publicznego odcięcia się od przyjaciela – przechodzi na złą stronę.

Eugenia postanawia pojechać do Moskwy i wszystko wytłumaczyć tym na górze. Wie, że jest niewinna i jest pewna, że potrafi zapanować nad sytuacją. W pociągu poznaje ludzi, którzy podobnie jak ona, jadą do Moskwy żeby się wytłumaczyć. Jednym z pasażerów jest znajomy, który kiedyś kochał się w Żeni. Radzi ucieczkę. Mówi, że to jedyny ratunek, a wizyta w Moskwie skończy się źle. Eugenia odmawia, pewna swoich racji i pełna wiary w sprawiedliwość.

Streszczenie (2/3)

W Moskwie okazuje się, że jej szczere chęci na nic się nie zdają. Legitymacja partyjna zostaje jej zabrana i Eugenia dostaje zakaz wykładania literatury. Powraca do Kazania w poczuciu przegranej i nieuchronnego aresztowania. Starania męża nic nie dają, jego wysoki status jej nie chroni. Niedługo potem on też dostanie „zaproszenie na rozmowę”. Eugenia chce już tylko pożegnać się z dziećmi, zanim ją zabiorą.

Po pięciu miesiącach tortur i niekończących się przesłuchań otrzymuje „łagodny” wyrok... 10 lat zesłania.

Żenia jedzie na Kołymę. Wyniszczone śledztwem kobiety mają nadzieję, że tam odmieni się ich los. Głód, zaduch, brak tlenu w bydłym wagonie to jednak dopiero przedsmak piekielnego świata obozu, którego nazwa w języku tubylców oznacza śmierć.

Kolumna ledwo żywych więźniarek wkracza do piekła. Baraki, druty kolczaste, mgła, dookoła twarze jak z sennego koszmaru. Strażnicy wykorzystują transport „świeżego mięsa”. Nowoprzybyłe więźniarki z miejsca zostają poddane seksualnej presji.

Żenia poznaje obozowego lekarza, również więźnia, Niemca znad Wołgi. Człowiek ten stanie się dla bohaterki iskrą światła w mrokach łagru, jego pełen gorzkiego humoru, dystans i głęboki humanizm stanowiąc będą odskocznię od codziennego koszmaru.

Streszczenie (3/3)

Żenia trafia do obozowego szpitala. Podleczona, dzięki wstawiennictwu doktora, trafia jako opiekunka do obozowego żłobka. Są teraz blisko siebie, aż w końcu łączy ich zakazana bliskość fizyczna. To igranie z ogniem, seks jest w obozie przestępstwem i grożą za to surowe kary. Poza tym doktor jest Niemcem, a wojska niemieckie właśnie przekroczyły granicę Rosji i zbliżają się do Moskwy. W dodatku nazwisko Żeni – Ginzburg - też brzmi jak niemieckie, więc oboje są uważnie obserwowani. Pod koniec wojny staje się najgorsze, obozowy strażnik widzi ich w chwili bliskości. Doktor zostaje karnie zesłany do kopalni, z której nikt nie wraca żywy, a Żenia wraca do katorżniczej pracy w lesie.

Jednak wkrótce kończy się wojna i Żenia niespodziewanie zostaje uwolniona. Idzie przez zamieć na spotkanie z wolnością. Niesie w sobie dziecko, owoc jej obozowej, a jednocześnie najgorętszej w życiu miłości.

O reżyserce

- **Marleen Gorris** (ur. 1948 r.) studiowała filologię angielską na uniwersytecie w Groningen oraz dramaturgię na uniwersytecie w Amsterdamie. Jej debiut miał miejsce w 1982 r. Już pierwsze jej filmy traktują o kobiecie w świecie zdominowanym przez mężczyzn.
- Motywem przewodnim twórczości Marleen Gorris jest nierówność pomiędzy kobietami a mężczyznami, oraz brak zrozumienia charakteryzujący stosunki damsko-męskie. Jej filmy wyróżnia nie tylko tematyka, ale również cięty dowcip.
- Jest autorką licznych scenariuszy, między innymi do filmu „Antonia's line” (Oscar w kategorii Najlepszy film zagraniczny w 1996 r.).
- Kolejny jej ważny film to, „Ostatnia wyspa”, wyprodukowany przez First Floor Features, miał swoją premierę w listopadzie 1990 r. W 1992 r. wyreżyserowała 5-odcinkowy serial telewizyjny, „Verhalen van de straat” („Tales from a Street”), do którego napisała również scenariusz. W 1996 r. wyreżyserowała swój drugi film anglojęzyczny, „Panią Dalloway”, do którego scenariusz, oparty na powieści Virginii Woolf, napisała Eileen Atkins.
- W późniejszych latach wyreżyserowała kilka innych filmów, które zdobyły międzynarodowy rozgłos:
 - „Obronę Łużyna” (na podstawie powieści Nabokova z Johnem Turturro i Emily Watson) oraz
 - „Carolina” (z Julią Stiles i Shirley MacLaine) i
 - „Barry”, z Rachel Weisz.

Marleen Gorris – wybrana filmografia

- Carolina (2003) *Julia Stiles, Shirley MacLaine*
- Obrona Łużyna (2000) *John Turturro, Emily Watson*
- Pani Dalloway (1997) *Vanessa Redgrave*
- Ród Antonii (1995) *Willeke van Ammelrooy, Els Dottermans*
Oscar w kategorii Najlepszy film zagraniczny
- Verhalen van de straat (1993)
 (serial telewizyjny, 5x30 min.)
- Ostatnia wyspa (1990) *Kenneth Colley, Paul Freeman*
- Die gekaufte Frau (1984) *Lineke Rijxman, Henriette Tol, Edda Barends*
- De stilte rond Christine M. (1982) *Edda Barends, Nelly Frijde*
Najlepszy film holenderski

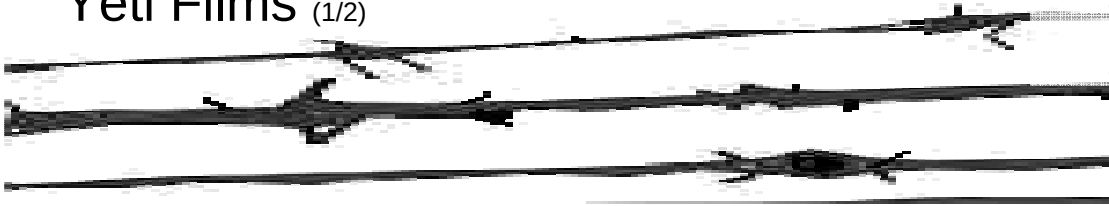

Opowieść o kobiecie

- **Merleen Gorris** znana jest z penetrowania w swych filmach tematyki związanej z szeroko rozumianą problematyką kobiecą. W swoich wypowiedziach o filmie podkreśla, że wątek przetrwania pozornie słabej kobiety we wrogim, okrutnym, bezwzględny środowisku jest tym, co pociąga ją w ekranizowanej historii równie silnie, co kwestie rozliczeń z komunizmem.
- Również **Emily Watson** swoją międzynarodową karierę rozpoczęła w „Przełamując Fale” Larsa von Triera, od roli Bess – kobiety szczególnie doświadczonej przez los i poświęcającej swe życie w walce o życie swojego ukochanego. Role podobnie tragicznych bohaterek są szczególnie ważne dla Emily Watson. Był to jeden z ważnych powodów, dla którego zgodziła się wystąpić jako Eugenia Ginzburg w „Wichrach Kołymy”.
- Tak więc problematyka kobieca, walka kobiety o miejsce w świecie, o prawo do szczęścia i miłości, o metodach przetrwania w nieprzyjaznym, opresyjnym środowisku jest – obok oddania prawdy o stalinizmie – równie istotną treścią filmu .

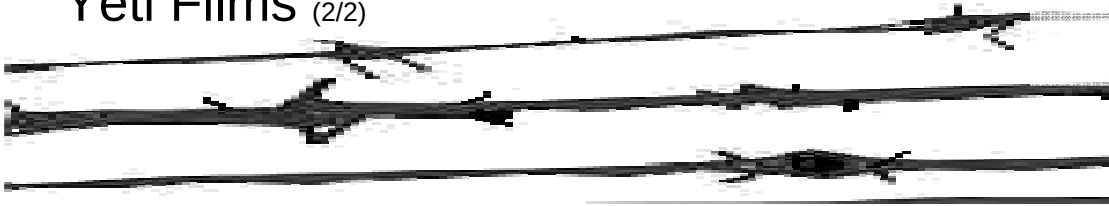
Yeti Films (1/2)

- Yeti Films to firma produkcyjna założona w 2002 roku, przez reżysera Piotra Mularska, Magdalenę Napieracz oraz Adama Mularuka. Celem firmy jest produkcja wysokiej klasy filmów fabularnych i produkcji telewizyjnych. Firma intensywnie angażuje się w pozyskiwanie koprodukcji międzynarodowych.
- W 2004 roku Yeti Films, wraz z niemiecką Goldkind Film Produktion (producentem m.in. Sophie Scholl), było koproducentem filmu fabularnego Wholetrain, w reżyserii Florianą Gaag'a. Jest to adresowany do młodych widzów dramat społeczny portretujący subkulturę malarzy graffiti. Film został nakręcony w Warszawie, w języku niemieckim (www.wholetrain.com). Wholetrain miał premierę na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie w 2006 roku. Zdobył nagrodę główną na nowojorskim Urbanworld Vibes Film Festiwal i na festiwalu filmowym w Sarajewie. Wyświetlany był w Łodzi na Camerimage 2006. Jego polska premiera kinowa miała miejsce 14 listopada 2008 roku, dystrybutorem filmu jest Vivarto.
- W roku 2006 Yeti Films było polskim koproducentem filmu Nightwatching Petera Greenaway'a, opowiadającego o życiu Rembrandta. Zdjęcia do filmu ukończono w październiku 2006 roku, światowa premiera miała miejsce na Konkursie Głównym Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Wenecji, a polska premiera odbyła się 14 października 2007 roku.
- W roku 2008 zakończyły się zdjęcia do filmu Wichry Kołomy – koprodukcji niemiecko-polsko-belgijsko-francuskiej w reżyserii Marleen Gorris, laureatki Oscara za film Ród Antonii. W roli głównej w filmie wystąpiła Emily Watson. W lutym 2009 zakończony został etap postprodukcji. Film miał swoją premierę 7 października 2009 roku na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Hajfie (Izrael).

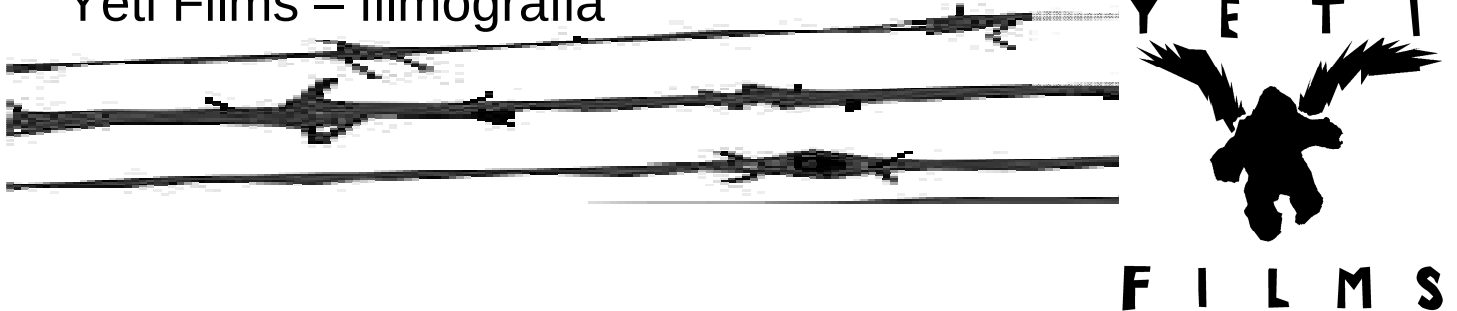

Yeti Films (2/2)

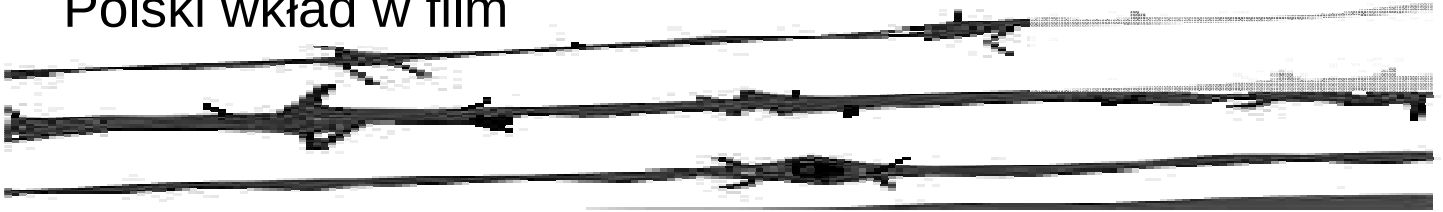
- W tym samym roku zakończono prace nad realizowanym w koprodukcji z czeską firmą K2 pełnometrażowym dokumentem Bałuckie Getto: oryginalnym studium dzielnicy, na której terenie w czasach II Wojny Światowej zlokalizowane było łódzkie getto. Reżyserem i scenarzystą Bałuckiego Getta jest znany czeski dokumentalista Pavel Štingl. Premiera filmu odbyła się 31 stycznia 2009 roku w łódzkim Kinie Charlie.
- Pod koniec maja 2009 roku zakończyły się zdjęcia do oczekiwanej przez media Mistyfikacji, autorstwa wybitnego reżysera i scenarzysty Jacka Koprowicza. W głównych rolach wystąpili Maciej Stuhr, Jerzy Stuhr oraz Ewa Błaszczyk. Muzykę do filmu napisał Włodzimierz Pawlik, nagrodzony Orłem 2010 za najlepszą muzykę filmową. Uroczysta premiera filmu odbyła się 25 marca 2010 w warszawskim kinie Luna. Dystrybutorem filmu jest Syrena Films.
- W planach Yeti Films na rok 2010 znajduje się m.in. pełnometrażowy dokument kreatywny pt. Tacy Jak My, na podstawie scenariusza nominowanego do Oscara, Bartka Konopki oraz europejska koprodukcja Yuma – dramat kryminalny opowiadający o wzlocie i upadku złodziejskich gangów na pograniczu polsko-niemieckim w początku lat 90. Scenariusz filmu, autorstwa Piotra Mularuka i Wojciecha Gajewicza, rozwijany był w ramach europejskiego programu North by Northwest i seminarium éQuinoxe, otrzymał także dotację z programu Media Plus i z Agencji Scenariuszowej. Zdjęcia do filmu rozpoczęły się wiosną 2010 roku.

Yeti Films – filmografia

- ***Mistyfikacja (2010)***, scenariusz i reżyseria Jacek Koprowicz, w rolach głównych: Jerzy Stuhr, Wojciech Pszoniak, Maciej Stuhr, Ewa Błaszczyk, Karolina Gruszka, Andrzej Chyra (producent).
- ***Within the Whirlwind / Wichry Kołymy (2009)***, reż. Marleen Gorris, scenariusz Nancy Larson & Wojciech Gajewicz, w roli głównej Emily Watson (koproducent).
- ***A Ghetto Named Baluty / Bałuckie Getto (2008)***, pełnometrażowy dokument kreatywny, scenariusz i reżyseria Pavel Štingl (producent)
- ***Nightwatching / Straż Nocna (2007)***, scen. i reżyseria Peter Greenaway (koproducent)
- ***Wholetrain / Wholetrain: Graficiarze (2005)***, scen. i reżyseria Florian Gaag (koproducent).

Polski wkład w film

- Polski wkład finansowy wynosi 20% budżetu filmu. Przy tym mniejszościowym wkładzie, film jest praktycznie niemal polską produkcją:
- 30 z 45 dni zdjęciowych zrealizowanych zostało w Polsce (plenery na poligonie w Kazuniu, sceny w Warszawie i Radziejowicach).
- Większość pionów twórczych i kluczowych stanowisk obsadzają Polacy. Duża część obsady aktorskiej filmu również pochodzi z Polski.
- Ta relacja wkładu finansowego, wnoszonego do filmu przez polską stronę, do uzyskanych korzyści, wymaga szczególnego podkreślenia. W przedsięwzięciach koprodukcyjnych Yeti Films szczególną uwagę poświęca się na umiejscowienie jak największej części produkcji filmu w Polsce i zapewnienie pracy polskim twórcom. Tym razem również pod tym względem udało się odnieść wyjątkowy sukces. Kwoty wydatkowane z budżetu „Wichrów” na terenie kraju przewyższają o 40% polski wkład finansowy w produkcję.
- Film „Wichry Kołymy” jest projektem, prestiżowym, który jest wyświetlany na najważniejszych festiwalach klasy A. Staje się w ten sposób znakomitą platformę promocyjną możliwości realizacyjnych polskiej branży filmowej.
- Światową sprzedażą filmu zajmuje się Telepool (w Polsce Big Ant).

Dane kontaktowe

getclose public relations

adres: 05-502 bobrowiec, willowa 25

tel.: 022 750-08-80

agnieszkacwalina

tel.: +48 795 419 538

e-mail: acwalina@getclose.pl

jurekzawilski

tel.: +48 607 929 393

e-mail: jzawilski@getclose.pl

